

निरुक्तिः सुतौ । “ओऽन्तरे नाकाश आसीदन्तरीक्षमभव-
दीक्षं हि तन्नाम ततः पुरान्तरा वा इदानीमीक्षमभूदिति”
तस्मादन्तरीक्षमिति” ।

अन्तरिक्षप्राप्ति० अन्तरिक्षं प्राप्तिं पूरवति प्रा-पूरणे
विच् । अन्तरिक्षपूरके “अन्तरिक्षप्रां तविषीभिराष्टमिति”
ऋ० १, १५, २ । “अन्तरिक्षं द्युलोकं स्वतेजसा प्राप्तिं पूर-
यतीति” विच्, भा० ।

अन्तरिक्षप्रुत्ति० अन्तरिक्षं प्रवते प्रुङ् गतौ क्तिप् । अन्-
रिक्षचरे “अन्तरिक्षप्रुङ्गिरपोदकाभिरिति” ऋ० १, १६, ३ ।

अन्तरिक्षसद्ति० अन्तरिक्षे सीदति सञ्चरति सद-गतौ
क्तिप् । आकाशचारिणि । “हंसः शुचिपद्मसुसदन्तरिक्ष-
सदिति ऋ० ४, ४०, ५ । “अन्तरिक्षसद् अन्तरिक्षसञ्च-
रीति” भा० ।

अन्तरिक्षसद्यति० अन्तरिक्षे सद्यम् सदनं सद-भावे
यत् । अरिक्षसदने । “उपरि सद्यं वा एष जयति यो
जयत्यन्तरिक्षसद्यमिति” कौ० ब्राह्मण० ।

अन्तरिक्षप्रति० अन्तरिक्षे भवः यत् । अन्तरिक्षभवे ।
“भवतामन्तरिक्षप्रा इति ऋ० ६, ३६, ५ ।

अन्तरितति० अन्तर-इण-कर्त्तरि क्त २त० । अन्तर्गते
अन्तरं व्यवधानं करोतीति णिचि कर्मणि क्त । व्यवधानो
गते, व्यवधापिते, तिरस्कृते आच्छादिते, “द्विरेफण्डान्त-
रितैः सरोरुहैरिति” किरा० । अपसारिते, “कुर्व्यात्
यथास्थानकमन्तरं वेति” लीलावत्यामन्तरशब्दस्य वियोजने
प्रयोगात् तत्प्रकृतिकतया वियोजिते च ।

अन्तरिन्द्रियन० कर्म० । अन्तःकरणे ।

अन्तरीक्षन० अन्तरिक्षवत्सर्वम् । [दके आकाशात्पतितजले
अन्तरीक्षजलन० अन्तरीक्षात्पतितजलम् शा०त० । दिव्यो-
अन्तरीप पु० अन्तर्मध्ये गता आपोऽस्य ब० अच् समा० आत-
इत्त्वम् । द्वीपभेदे । द्वीपस्य हि जलमध्यस्थत्वात् अन्तर्गत-
जलत्वात्तथात्वम् इयांस्तु भेदः चतुर्दिक्षु जलसत्त्वे तस्य
अन्तरीपत्वम् द्वयोर्दिशोर्जलसत्त्वे द्वीपत्वमित्यनयो-
र्भेदः । काकाजिगोलकन्यायात् “द्वीपोऽस्त्रियामन्तरीप-
मित्यत्रापि अस्त्रियामित्यस्य अन्वय इति तेनायं पुंस्त्री०
इति केचित् ।

अन्तरीयन० अन्तरे भवं गृह्णादित्वात् क् । “नाभौ धृतञ्च
यद्वस्त्रमाच्छादयति जानुनी । अन्तरीयं प्रशक्तं तद-
च्छिन्नसुभयान्तयो” रित्त्वेवंलक्षणे परिधाने वस्त्रे । भवाद्यर्थे
धूमा० वुञ् । अन्तरीयकः तद्गवेति वि० ।

अन्तरे अव्य० अन्तरेति इण-विच् । मध्ये । “आनन्देऽधा-
न्तरेऽन्तरा, अन्तरेण च मध्ये स्फुरित्यमरः” ।

अन्तरेण अव्य० अन्तरेति इण-ण टवर्गादित्त्वेऽपि णस्य नेचत्वम् ।
विनार्थे, मध्यार्थे च । तत्र विनार्थे “अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा
लक्ष्मणस्य प्रसादनमिति” रामायणम् । मध्ये “अन्तरेण
वै योनिं गर्भः सञ्चरति” कौ० ब्रा० । “अन्तरेणापां गुणम्
इति” स्मृतिः । तत्र विनार्थे, द्वितीयादृतीये पर्यायेण,
“श्रीनेत्रेण विना शम्भुनान्तरेणाच्युतं सुखमिति” सु० बो० ।
उभयोर्मध्ये ऽर्थे द्वितीया “अन्तरेणाह्वनीयं गार्हपत्यञ्चेति”
कौ० ब्रा० ।

अन्तर्गडुति० अन्तर्मध्ये गडुरिव निरर्थकः । श्रीवाप्रदेशे
जातस्य गलभांसुपिण्डस्य गडोर्यथा निरर्थकत्वम् तद्व-
च्चिरर्थके । “किमनेनान्तर्गडुनेति सर्वदर्शन सं० । “अन्त-
र्गडु निरर्थकमिति” भेदिनिः ।

अन्तर्गतति० अन्तःअन्तकरणे गतः । अन्तःकरणस्य देहस्ये च
“अन्तर्गतं प्राणभृतां हि वेद” इति रघुः । “येषामन्तर्गतं
पापं जनानां पुण्यकर्मणांमिति” पुरा० । “अन्तर्गता सदन-
वङ्गिश्चावली या सा बाध्यते किमिह चन्दनचञ्चिते-
नेति” उद्भटः । अभ्यन्तरस्ये च “अन्तर्गतशवे यामि टष-
लस्य च सद्भिधाविति” । “नेत्रवत्प्रविकारेण गृह्णते-
ऽन्तर्गतं मनः” इति च मनुः । अन्तर्गतफलारम्भाः
यस्यानामिव सम्पदः” इति रघुः ।

अन्तर्गर्भति० अन्तरभ्यन्तरस्यो गर्भोऽस्य । अभ्यन्तरस्य गर्भयुक्ते ।
“कुशौ समावप्रशीर्षांयावनन्तर्गर्भविति” कात्या० २, ३,
३१ । गर्भस्य मध्यम् अव्ययी० । गर्भमध्ये अव्य० ।
अन्तर्गर्भिनति० अन्तर्मध्ये गर्भोऽस्यस्य इति । मध्यस्थ-
गर्भयुक्ते । “अन्तर्गर्भिषां साम् कौशं द्विदलमेव चेति”
पवितलक्षणे कात्यायन स्मृतिः ।

अन्तर्गृह्णन० अन्तःस्थं गृह्णम् । वाराणसीस्ये सप्तावरणवति
स्थानविशेषे “अन्यस्थाने कृतं पापं वाराणस्यां विन-
श्यति । वाराणस्यां कृतं पापं पञ्चक्रोश्यां विनश्यति ।
पञ्चक्रोश्यां कृतं पापमन्तर्गृहे विनश्यति” ॥ काशीभा०
अन्तर्गृह्मप्यत्र “अन्यत्र यत्कृतं पापं तत्काश्यां परिणश्यति
वाराणस्यां कृतं पापं मन्तर्गृहे विनश्यति अन्तर्गृहे कृतं पापं
पैशाच्यनरकावहमिति” “देवो विरजसः पीठादन्तर्गृहं विवेश
हेति” च काशी० । मध्यस्थगृहे च । गृहस्य मध्यम्
अव्ययी० गृहस्य मध्ये अव्य० ।

अन्तर्ग्रेण पु० अन्तर्गृह्यते क्रोडीभवत्यस्मिन् अन्तर्गृह-अप